

Отъ като се прибрахъ, каза, отъ Цариградъ, като посланикъ, събра се воененъ съвѣтъ подъ прѣдседателството на Царя. Покани се князь Коцебу да бжде главнокомандующъ на войскитѣ. Той отговори, че приема тая висока и съ голѣма отговорност длъжностъ, но поискалъ при отварянето на войната да минатъ на веднажъ Дунава 500 хиляди души войска.—„Азъ се изсмѣхъ и казахъ, че освѣнъ мене, не вѣрвамъ да познава другъ добръ Турция и турскитѣ сили и казахъ, че за Турция сж достатъчни 120 хиляди души войска, защото тя е много ослабнала. Турция имаше война съ Черна-Гора, съ Сърбия и възстание въ България, та 125 хилядна армия е прѣдостатъчна да я съкруши. Казахъ така, за да се отвори войната, защото пъкъ съ 500 хиляди души мжно щѣше да се прѣдприеме това високо дѣло и на-да-ли щѣше да се отвори война. Но сега узнахме плана на Абдулъ Керимъ-паша отъ Шуменъ, който е главнокомандующъ на турскитѣ войски — че той като знаялъ, че войскитѣ ни сж малко, чакалъ да се разпространимъ на широко, а той тогава щѣлъ да ни загради изотзадъ и унищожи всички ни. Да ни дойдатъ войски на помощъ отъ Русия трѣбва ни единъ мѣсець врѣме, казвалъ. Ималъ е право. Но турцитѣ отъ Цариградъ прибързаха, та го смѣниха и ние, като узнахме плана му, благодарение Богу и на турската неразбория, ще стоимъ тукъ въ застойчиво положение и нищо нѣма да предприемемъ, до гдѣто не дойде нужното количество войска, която, както видишь, всѣки день пристига и тогава съ Божя воля ще тръгнемъ напредъ, и то не сега за васъ, а за да се запази честъта на Русия.

Както е извѣстно на всички ни, генералъ Игнатиевъ е много любезенъ и отличенъ чловѣкъ. Раз-